

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5505/2024
03.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиље АА из села ..., чији је пуномоћник Вук Николић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, Виши суд у Врању, чији је заступник Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4096/23 од 08.11.2023. године, на седници одржаној 03.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4096/23 од 08.11.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4096/23 од 08.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 3196/21 од 16.08.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, прецизирани тужбени захтев тужиље, као правног следбеника иза пок. ББ, бившег из села ..., којим је тражила да суд обавезе тужену да јој на име накнаде нематеријалне штете због неоснованог притварања сада пок. ББ, исплати износ од 1.301.900,00 динара, са законском затезном каматом почев од 09.06.2011. године па до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља, као правни следбеник иза пок. ББ, бившег из села ..., да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 89.437,00 динара, са законском затезном каматом рачунајући од извршности ове одлуке па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4096/23 од 08.11.2023. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке и обавезана тужиља да туженој на име трошкова поступка исплати износ од 110.812,00 динара, са законском затезном каматом од извршности одлуке до коначне исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужиља да туженој на име трошкова другостепеног поступка исплати износ од 33.750,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до коначне исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев којим је тужила, као правни следбеник сада пок. ББ, бившег из ..., тражила да се обавезе тужена на накнаду материјалне штете због неоснованог притварања сада пок. ББ, применом одредаба материјалног права - Закона о облигационим односима и Законика о кривичном поступку. Имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали, то по оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 02.07.2019. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 1.301.900,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић